

DR. GYERGYÁK FERENC

FŐTITKÁR

KÖZSZOLGÁLATI TISZTVISELŐK SZAKMAI SZERVEZETEINEK SZÖVETSÉGE

Dr. Schutzbach Ferenc

CÍMZETES FŐJEGYZŐ

HÓGYÉSZ NAGYKÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

Dr. Schutzbach Ferenc Tamásiban született 1955. december 26-án, s itt járt általános és középiskolába is. Néhány év kitérő után, a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán szerzett jogi diplomával, szövetkezeti jogászként, az 1980-as években került a közigazgatásba, a Tamási Városi Tanácshoz. Titkársági feladatok után – pályázati eljárást követően – 1988. december 1-jével nevezték ki a nyugdíjazás miatt megüresedő városi vb-titkári beosztásba. Erről az időszakról mondta: *„Egy ideig együtt dolgozhattam az elődömmel, dr. Sárréti Gyulával, akiben egy nagy tudású és tapasztalati, segítőkész kollégát ismertem meg, akitől sokat tanultam, de sajnos már nincs az élők sorában.”*

Időközben megnősült, felesége, Csilla tanítóként dolgozik Tamásiban, kapcsolatukból két – időközben felnőtt – fiúk született.

A rendszerváltás után – szintén pályázati eljárást követően – 1990. december 4-ével nyerte el a Tamási Városi Önkormányzat jegyzői beosztását, és a Tamási Városi Polgármesteri Hivatalban dolgozott 2008. december 31-ig.

Időközben, még 1991-ben jogi szakvizsgát tett, azóta bejegyzett jogtanácsos.

A Tamásiból történt – nem csak a saját elhatározásán alapuló – távozása után, egy évig három Tolna megyei kisközség körjegyzője volt, ahol megtapasztalta a *„magad uram, ha szolgálád nincsen”* állapotot, amit a közel két évtizedes körzetközponti jegyzőség után határozottan élvezett.

Megkeresést és pályázati eljárást követően, 2010. március 1-jétől nevezték ki a Hógyész Nagyközségi Önkormányzat jegyzőjének, ahol jelenleg is dolgozik, a 2013. év elejétől – a szomszédos kalaznói önkormányzattal közösen létrehozott – Hógyézi Közös Önkormányzati Hivatal jegyzőjeként.

Szakmai munkáját – kollégái, ismerői szerint is elismerten – lelkiismeretesen, nagy hozzáértéssel végzi. 1999-ben a Jegyzők Országos Szövetsége megyei szervezete az Év jegyzőjének választotta, majd – képviselő-testületi kezdeményezésre – 2002. július 1-jén – az elsők között – kapta meg a címzetes főjegyzői címet.

Jegyzői munkája mellett másfél évtizeden át volt tagja az Országos Vizsgabizottságnak, ez alatt több száz köztisztviselőt oktatott és vizsgáztatott a közigazgatás különböző tárgykörében.

Tizenöt évvel ezelőtti alapítása óta tagja a Jegyző és Közigazgatás című szakfolyóirat szerkesztőbizottságának, bár – eltérő szerkesztési véleménye miatt – két éve már csak passzív érdeklődőként.

Szakmai munkája mellett társadalmi tevékenységet is végez. Az alapításától tagja a – mostanra sajnos *„tetszhalotti”* állapotba került – Jegyzők Országos Szövetségének, amelynek több cikluson át elnökségi tagja volt. Ebbéli funkciójában több jogszabály-tervezet véleményezésében vett részt, és tapasztalta, hogy nem vették figyelembe a véleményüket. Mint mondta: *„Utoljára a jelenlegi önkormányzati törvény előkészítésénél!”*

A Jegyzők Országos Szövetsége delegáltjaként többedmagával és többször is részt vett abban a munkában, ami a Belügyminisztérium akkori vezetőinek kezdeményezésére igyekezett szakmai javaslatot tenni a politikának, az önkormányzati rendszer jobbítása, illetve a közigazgatási feladat- és hatáskör-telepítés ésszerűsítése kapcsán. Több kor-

mányzati ciklusban és többször nekifutottak ennek a feladatnak, amelynek ugyan nem lett gyakorlati haszna, mivel a politikai döntéshozók soha nem voltak „fogadó készek” a szakmai érvekre, de jó szívvel gondol vissza az ebben résztvevő jegyző-kollégák mellett dr. Fürcht Pálra¹, – és az időközben sajnos szintén elhunyt – dr. Kara Pálra², akikkel ezen munka során került kapcsolatba.

A közigazgatást érintő változásokról így vall: *„Az elmúlt közel huszonöt évben közvetlen megélője, részben pedig elszenvetője voltam annak a folyamatnak, ahogyan a politika »maga alá gyűrte« a szakmát, és olyan területekre is benyomult a közigazgatásba, ahol semmi keresnivalója nem lenne.*

Rossz szájjal éltem és élem meg a közigazgatás hibetetlen színvonalcsökkenése mellett az önkormányzatok és ezen belül a jegyzői beosztás »súlytalanná« válását. A fiatal kollégák nyilván már el sem tudják képzelni, hogy néhány évtizede még a magyar közigazgatás a »Lajtán-innen« a legjobbak közé tartozott. (Igaz, akkor még csak szakszerűen és ésszerűen működött, míg manapság már az »egyablakos ügyfélbarátság« dívik.)

A kihalóban lévő »utolsó bölények« egyikeként részt veszek a Dél-Tolnai Jegyzőklub munkájában, ahol még lehet és érdemes hasznos szakmai párbeszédet folytatni és munkát végezni.

A hátralévő aktív éveimben még szeretném meglátni a »fényt az alagút végén«, vagy túl idealista vagyok?»

¹ Lásd: „Dr. Fürcht Pál, a Deák Ferenc Jogász Díj 2009. évi díjazottja” Új Magyar Közigazgatás 2009. október-november, 2. évfolyam 10–11. szám 93. o.

² Lásd: „In Memoriam dr. Kara Pál” Új Magyar Közigazgatás 2013. június, 6. évfolyam 6. szám 57–58. o.